

**Натисніть тут, щоб  
купити книгу на сайті  
або замовляйте за телефоном:  
(0352) 51-97-97, (067) 350-18-70,  
(066) 727-17-62**

## ЯК М'ЯЧ СТАВ ВЕСЕЛИМ

М'яч був новий—новісінький. І дивний—предивний. Зовсім не схожий на інші м'ячі. Неначе зроблений з яскравих кольорових латочок. Катруся аж сплеснула в долоні, коли побачила його.

І одразу вибігла на подвір'я.

— Гуп—гуп—гуп! — м'яч весело стрибав на стежці. Настрій у нього був пречудовий. Надворі ясно світило весняне сонечко, завзято цвірінькали горобці й ніжно пахла молода травичка.

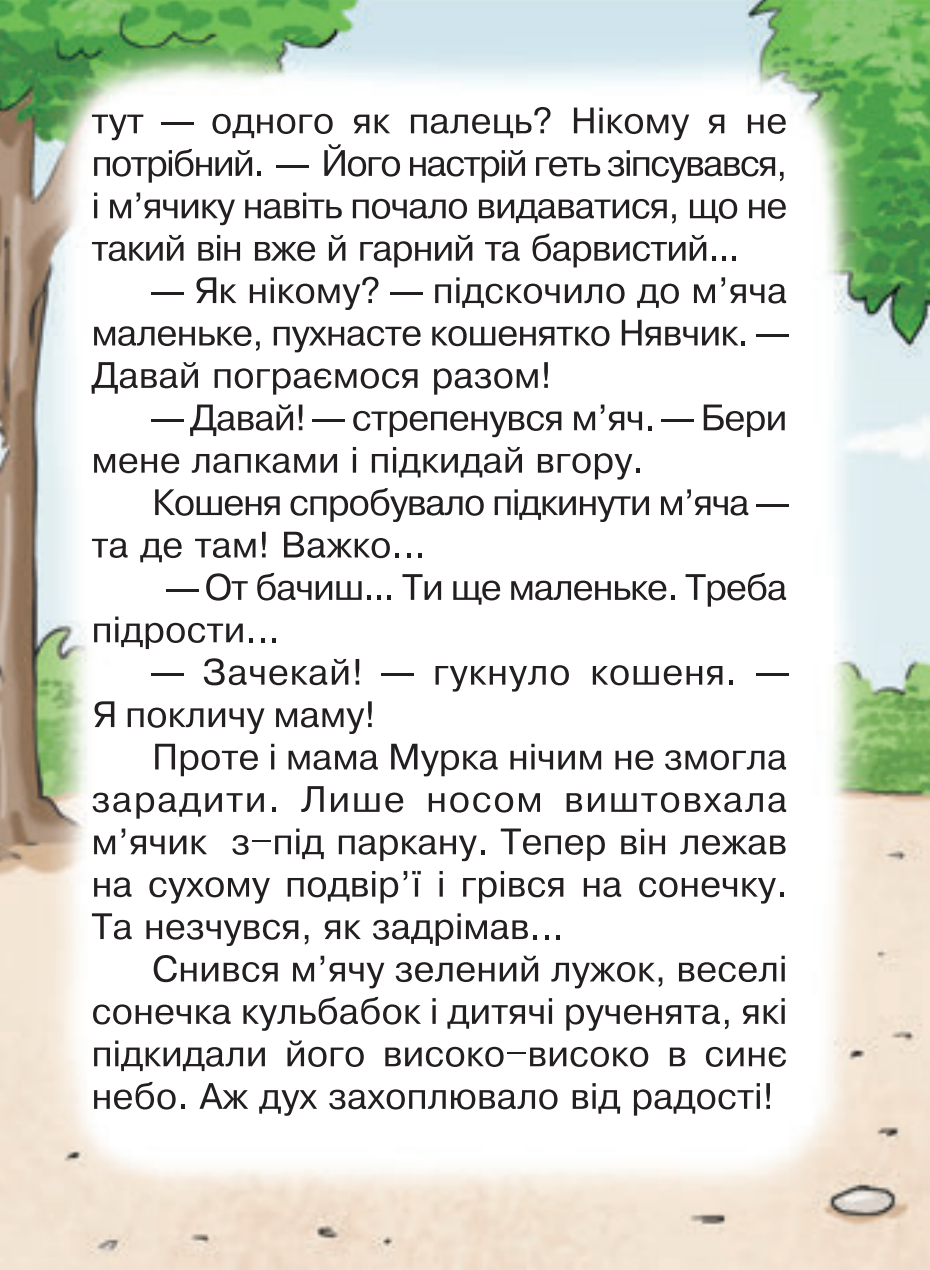
— Оце ж краса! — думав м'ячик. — Катруся мене з рук не випускає! Так і стрибатиму все життя!

Та даремно радів м'ячик... Вже через годину він самотньо лежав під парканом, а Катруся разом з подругою Настусею стрибали на скакалках. Як же засумував м'ячик...

— Я так старався! — гірко зітхав він. — Чому ж Катруся залишила мене







тут — одного як палець? Нікому я не потрібний. — Його настрої геть зіпсувався, і м'ячику навіть почало видаватися, що не такий він вже й гарний та барвистий...

— Як нікому? — підскочило до м'яча маленьке, пухнасте кошенятко Нявчик. — Давай пограємося разом!

— Давай! — стрепенувся м'яч. — Бери мене лапками і підкидай вгору.

Кошеня спробувало підкинути м'яча — та де там! Важко...

— От бачиш... Ти ще маленьке. Треба підрости...

— Зачекай! — гукнуло кошеня. — Я покличу маму!

Проте і мама Мурка нічим не змогла зарадити. Лише носом виштовхала м'ячик з-під паркану. Тепер він лежав на сухому подвір'ї і грівся на сонечку. Та незчувся, як задрімав...

Снився м'ячу зелений лужок, веселі сонечка кульбабок і дитячі рученята, які підкидали його високо-високо в синє небо. Аж дух захоплювало від радості!